

SÅ TA DA MINE HENDER

1. Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!

Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

2. La intet mer meg skille fra nåden din,
og gjør meg ganske stille, o Jesus min.

Ved dine føtter ene er barnet trygt,
på deg, på deg alene min tro er bygt.

3. Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

T Julie von Hausmann 1862 - M Friedrich Silcher 1842

*Takk for at du kom og var med oss i dag!
Familien*

Prest: Daniel Philipp Brändle

Organist: Irina Girunyan

Kirketjener: Egil Klevberg

Magnhild Solveig Strøm

* 27.02.1933 † 06.01.2023

GJE MEG HANDA DI, VEN

1. Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

2. Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frozen jord.

Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

T/M: Sondre Bratland

LYKKSALIG, LYKKSALIG

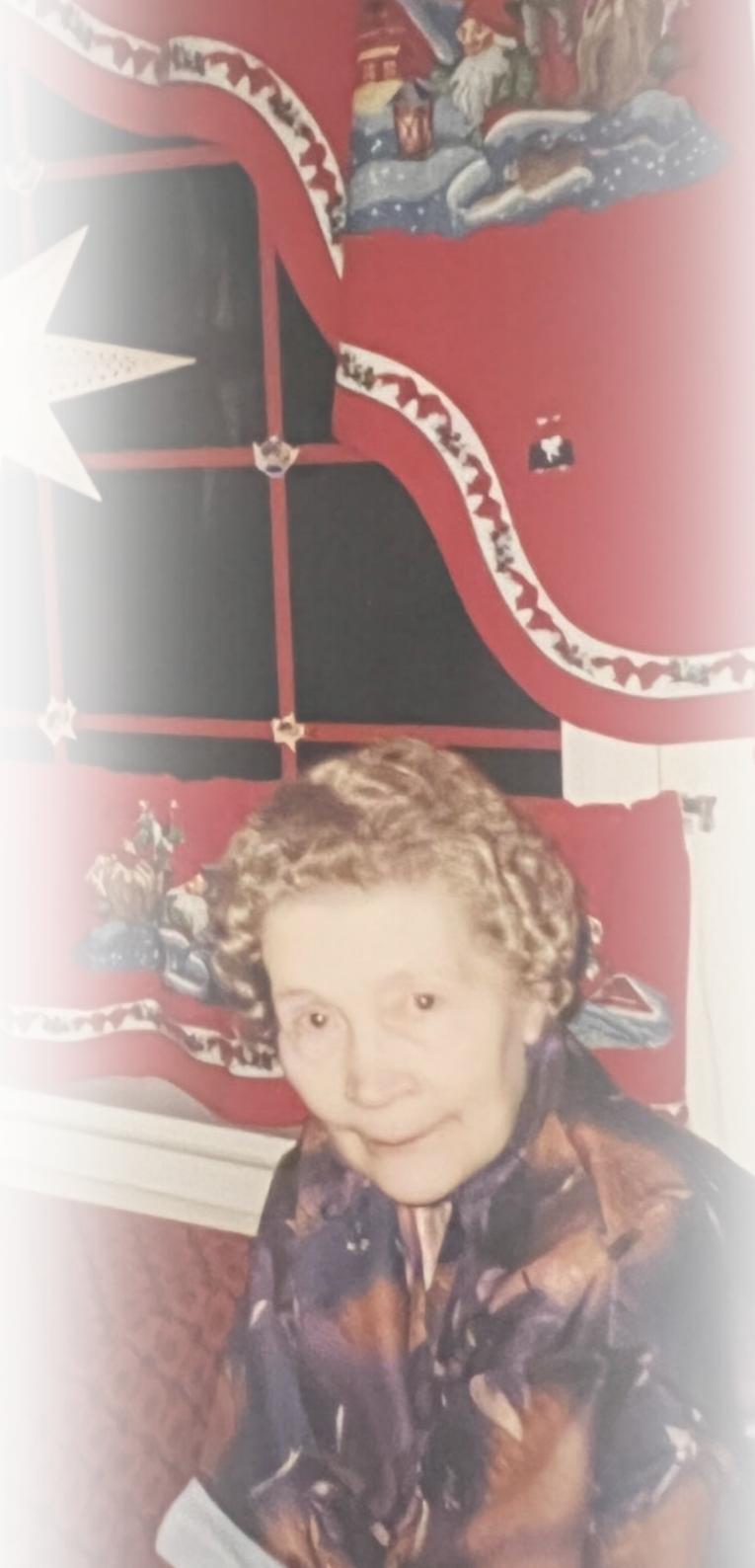
1. Lykksalig, lykksalig hver sjel som har fred!
Dog ingen kjenner dagen før solen går ned.

2. På jorden ei lever så salig en sjel
At lykken jo kan skifte fra morgen til kveld.

3. Lykksalig dog sjelen som eier Guds fred,
Skjønt ingen kjenner dagen før solen går ned!

4. Guds fred og god aften! vi synger ved kveld;
Vår Herre selv bevare hver flyktende sjel!

5. Lykksalig, lykksalig hver sjel som har fred!
Guds fred er sjelesolen som aldri går ned.

O BLI HOS MEG!

1. O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir stov og duger ei,
du, hjelpelöses hjelper, bli hos meg!

2. Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

3. Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

4. Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

5. O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T H. F. Lyte 1847 - M William Henry Monk 1861